

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stryczyńska

w sprawie z odwołania M. M.
od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury policyjnej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 26
lutego 2025 r.,
na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Lublinie
z dnia 15 marca 2023 r., sygn. akt III AUa 761/22,

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Lublinie, wyrokiem z 15 marca 2023 r., zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 22 czerwca 2022 r. oraz poprzedzającą go decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie z 4 lipca 2017 r., w ten sposób, że ustalił od 1 października 2017 r. wysokość emerytury policyjnej M. M. w kwocie 3.120,01 zł, zaś w pozostałej części oddalił odwołanie i zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami w postępowaniu w pierwszej instancji. W pozostałej części Sąd Apelacyjny oddalił apelację organu rentowego i zniósł wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego między stronami.

Pełnomocnik organu rentowego złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego, którą następnie pismem z 14 stycznia 2025 r., (data prezentaty) cofnął i wniósł o umorzenie postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Odpowiednie zastosowanie znajduje więc między innymi art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c., który stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Skarga kasacyjna może być cofnięta w każdym czasie także przez samą stronę, pozbawioną - co do zasady - w postępowaniu kasacyjnym zdolności postulacyjnej (art. 398²¹ k.p.c.) i nie wymaga zgody strony przeciwnej (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

Powyższa czynność procesowa, zgodnie z zasadą dyspozycyjności, wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli, prowadząc do umorzenia postępowania kasacyjnego (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12, LEX nr 1394093). Skoro pozwany cofnął ze skutkiem procesowym skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie, to zachodzi negatywna przesłanka procesowa, uzasadniająca umorzenie postępowania kasacyjnego.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c., orzekł o umorzeniu postępowania kasacyjnego.

[r.g.]

